

Той се приближи до нея, почна да я вика и тласка, но не бѣше възможно да я събуди.

Тогава той я повдигна, за да я занесе на постелата. Тя въздѣхна дълбоко, прѣгърна съ ржцѣ шията му и си облегна главата на неговото рамо.

Сърдцето му затупа. Той сѣкашъ се боеше отъ разкошното тѣло, което почиваше на неговитѣ ржцѣ. Наполовина той я прѣнесе, наполовина я повлече прѣзъ стаата. Дишенето ѝ го топлѣше... коситѣ ѝ се допираха до неговата шия.

Когато я сложи, тя страстно си протегна ржцѣтѣ и при това бутна елхата.

Той повдигна дървото и го постави като прѣграда между себе си и нея. — Утрѣ азъ ще издигна китайска стѣна, — помисли той.

Послѣ се съблѣче и легна да спи.

Свѣщъта угасна, но за сънъ и дума не можеше да става. Вънъ бѣсѣше бурята и въ безсилна яростъ чупѣше ключалкитѣ и мандалата.

Но Болеславъ не чуваше бурята. Той се услушваше въ дишенето на спящата жена, и неговото собствено дишане се чуваше плахо и тежко всрѣдъ нощния мракъ.

ХІІІ.

„За Негово Високочелоблагородие барона Болеслава фонъ Шранденъ, въ Шранденския замъкъ.

Честъ имамъ да помоля най-покорно Ваше Високочелоблагородие да се явите лично на 3 януарий, въ 2 часа прѣзъ деня, въ общото помѣщение на Меркеля, въ село Шранденъ и да вземете съ себе си книжката, които доказватъ че се числите къмъ пруския ландверъ *).

По заповѣдъ на окръжния комитетъ по работитѣ на ландвера.
Прѣдсѣдателъ на кралския окръженъ съдъ Ф. Кротхеймъ“

*) Народно опълчение.